

РЕШЕНИЕ

№ 31610

гр. София, 10.08.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 19.06.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Милачкова

ЧЛЕНОВЕ: Лилия Йорданова
Мариана Маркова

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **5631** по описа за **2026** година докладвано от съдия Мариана Маркова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на А. Г. П., с ЕГН [ЕГН], против решение № 908/13.03.2026 г. по н.а.х.д. № 14074/2025 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 115-ти състав. С обжалваното решение СРС е потвърдил Наказателно постановление № 25-4332-012325 от 05.06.2025 г., издадено от Началник група при СДВР, с което на касатора са наложени административни наказания на основание чл. 178ж, ал. 1, пр. 1 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) – „глоба“ в размер на 1 000 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 3 месеца за нарушение на чл. 58, т.3 от ЗДвП.

В касационната жалба се твърди, че решението на СРС е незаконосъобразно, постановено в нарушение на материалния закон и без да е извършен задълбочен анализ на събраните доказателства. Изтъква се, че в НП не е обсъдена възможността за приложението на чл.12 и 28 ЗАНН. Посочва се, че съдът неправилно е преценил, че случаят не е маловажен. Поддържа се, че не е безспорно установено дали касаторът се е движил в лентата за принудително спиране или е навлизал в нея с цел спиране, за да провери целостта и захвата на превозвания товар с оглед избягването на опасност от причиняване на вреди. Касаторът моли съда да отмени обжалваното решение или в условията на евентуалност да намали размера на наложените наказания.

В съдебно заседание касаторът не се представлява. Депозирани са писмени бележки от

пълномощника му, в които поддържа изложените в касационната жалба доводи. Претендира разноски.

Ответникът чрез процесуалния си представител в писмени бележки оспорва касационната жалба като неоснователна и необоснована. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът моли съда да потвърди решението на СРС като правилно и законосъобразно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XX касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

След като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че решението е валидно и допустимо като постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

При субсидиарното действие на Наказателно-процесуалния кодекс (НПК), СРС е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал съществени нарушения на съдопроизводствените правила.

От фактическа страна районният съд е приел за установено следното:

На 22.04.2025 г. около 13,27 ч. касаторът А. П. е управлявал товарен автомобил марка „Ф.“, модел „Д.“, с рег. [рег.номер на МПС], собственост на Ю. Г. К., движейки се в дясната пътна лента по автомагистрала „Т.“, с посока на движение от [населено място] към [населено място]. Водачът бил сам в автомобила. Между 6-ти и 7-ми километър касаторът преминал в лентата за принудително спиране (т.нар. аварийна лента) и продължил движението си към [населено място], управлявайки автомобила и движейки се в нея. Движението му в лентата за принудително спиране било възприето от свидетелите И. Н. и И. Т.. - младши автоконтрольори в ОПП - СДВР, които от служебния автомобил подали звуков и светлинен сигнал на касатора да спре. Била извършена проверка, в хода на която не били установени повреда на превозното средство или здравословен проблем на водача или пътниците.

За констатираното нарушение по чл. 58, т. 3 от ЗДвП, свидетелят Н. съставил акт за установяване на административно нарушение, серия ГА, 3252247. Актът бил предявен за запознаване на касатора, който го подписал без възражения.

Въз основа на съставения АУАН, началникът на сектор ОПП при СДВР, издал наказателно постановление № 25-4332-012325 от 05.06.2025 г., с което на А. П. с което на основание чл. 178ж от ЗДвП наложил на жалбоподателя кумулативно административни наказания „глоба в размер на 1 000 (хиляда) лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 3 (три) месеца за нарушение на чл. 58, т. 3 от ЗДвП.

При така установената фактическа обстановка СРС е приел, че не са налице съществени процесуални нарушения и правилно е приложен законът.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови писмени доказателства по чл. 219, ал. 1 АПК и АССГ възприема изцяло, съобразно чл. 220 АПК, вр. с чл. 63в ЗАНН, установената от СРС фактическа обстановка.

Съдът е провел съдебното следствие по начин, който да обезпечи всестранното и пълно

изясняване на всички обстоятелства по случая и разкриване на обективната истина, като по делото са разпитани всички лица, имащи отношение по случая, разгледани и обсъдени са всички писмени доказателства.

Съгласно разпоредбата на чл. 58, т. 3 от ЗДвП (в приложимата ред. ДВ бр.101/2016 г. в сила от 01.01.2017 г.), при движение по автомагистрала на водача е забранено да се движи или спира в лентата за принудително спиране, освен при повреда на ППС, както и при здравословни проблеми на водача или пътниците в превозното средство. Санкционната норма на чл. 178ж от ЗДвП предвижда, че водач, който се движи в лентата за принудително спиране по автомагистрала, без да са налице изключенията на чл. 58, т. 3 от ЗДвП, се наказва с лишаване от право да управлява МПС за срок от три месеца и глоба от хиляда лева.

Във въззивното съдебно производство и в хода на проведеното административнонаказателно производство е установено, че жалбоподателят е управлявал товарен автомобил марка „Ф.“, модел „Д.“, с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на Ю. Г. К., в лентата за принудително спиране (аварийна лента), без да има здравословни проблеми и без повреда на превозното средство на посочените в АУАН и в НП място, дата и час. Установените факти субсумират състава на административно нарушение, за което същият е привлечен към административнонаказателна отговорност.

По делото не са установени факти, които да сочат на маловажност по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. С оглед гореизложеното и поради липсата на релевираните с жалбата касационни основания на чл. 63в от ЗАНН във връзка с чл. 348 от Наказателно-процесуалния кодекс, и на други такива, за които АССГ следи служебно, касационната жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна, а оспореното въззивно съдебно решение - оставено в сила.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 3 АПК следва да бъде уважено искането на ответника за юрисконсултско възнаграждение. Размерът на последното съдът определя на 66.47 евро, съобразно чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ. Сумата е дължима на СДВР, която е юридическо лице съгласно чл. 37, ал. 2 от Закона за Министерството на вътрешните работи.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в ЗАНН Административен съд София – град, XX касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 908/13.03.2026 г. по н.а.х.д. № 14074/2025 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 115-ти състав.

ОСЪЖДА А. Г. П., с ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата 66.47 евро – юрисконсултско възнаграждение за настоящата инстанция.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: